

NS naujienų biuletenis

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1151

06.04.2025 (136)

Blogio genijaus ugdymas

Gerhard Lauck

17 dalis

Įkalinimas Danijoje

Roskildė, 1995 m.

Kai pirmą kartą pamačiau savo kambarį, buvau šokiruota. Pirmas dalykas, kurį pastebėjau, buvo tai, kad jame *nebuvo tualetu!* Tik kriauklė. Tai reiškė, kad turėjau skambinti kambarių tvarkytojui, kai norėjau pasinaudoti bendruoju Džonu. (Visi, kurie mane bent šiek tiek pažįsta, žino, kad esu pilnas BS. Todėl man tikrai reikia dažnai naudotis Džonu!)

Antrasis dalykas, kurį pastebėjau, buvo plakatas, tikriausiai paliktas ankstesnio svečio. Man buvo labai gaila jaunos merginos. Ji buvo tokia vargšė, kad negalėjo sau leisti jokių drabužių! Pradėjau jį nuimti, bet paskui persigalvojau. Galbūt kitam svečiui tai patiks. Juk ji buvo graži.

Kita vertus, ten buvo nedidelė sporto salė, todėl vėl pradėjau kilnoti svorius.

Šis viešbutis buvo nedidelis ir jaukus. Darbuotojai ir svečiai greitai tapo bičiuliais. Kartais vakare vieni pas kitus užsukdavome kelioms valandoms. Netgi užsisakydavome picą!

Vieno jaunuolio pravardė buvo "piratas". Jis buvo kilęs iš garsios šeimos. Šiaip ar taip, vieną dieną jis pagalvojo, kad būtų "šaunu" laimėti nemokamą viešnagę tokioje įstaigoje. Taigi jis netradiciškai išsigrynino pinigų iš finansų įstaigos. Tada tiesiog atsisėdo ant priekinių laiptų laukti nemokamos kelionės. Dėl kažkokios keistos priežasties jis netrukus nusprendė, kad tai ne visai jo skonis.

Vėliau kitame viešbutyje sutikau *tikrą* piratą! Jis buvo nuteistas už piratavimą. Kai apie tai užsiminiau Kristianui Worchui, jis iškart atpažino šį vardą. Jis jį pažinojo iš ankstesnio apsilankymo viešbutyje. Tai mažas pasaulis!

Kitas svečias turėjo daug patirties keliaujant po Rusiją. Keitėmės kelionių patarimais.

Vienas iš darbuotojų man papasakojo juokingą istoriją. Prieš kelerius metus vienas iš svečių staiga išėjo iš viešbučio neapmokėjęs sąskaitos. Po metų jis grįžo pas kitą svečią, buvo atpažintas ir įkalbėtas pasilikti, kol atsiskaitys.

Ypatingą dieną už lango išgirdau muziką. Tai buvo pasipriešinimo daina! Kažkas pravažiavo pro šalį įjungęs didelį garsą, kad galėčiau ją girdėti. Toks rūpestingumas sujaudino.

Kopenhaga 1995 m.

Šis viešbutis buvo daug didesnis. Daugeliu atžvilgių jis buvo gražesnis, tačiau vis dar nebuvo tualetų. Kai mes, svečiai, rytais eidavome pasivaikščioti į didelį kiemą, ant žemės matydavome praplyšusius plastikinius maišelius su rudu mėšlu. Matyt, juos per naktį pro langus išmetė silpnų vidurių ir jautrių nosių svečiai.

Čia sutikau įdomų žmogų. Jis specializavosi produktu, panašiu į fejerverkus, srietyje. Jis daug pardavinėjo Artimuosiuose Rytuose. Jis turėjo patarimų, kaip keliauti po šį regioną ir Pietryčių Aziją.

Šis viešbutis yra šiurpus - kadaise jame buvo vykdomos egzekucijos.

Deja, mano viešnagė čia truko neilgai. Privačiu lėktuvu buvau nuskraidintas į kitą viešbutį. Pakeliui man pasiūlė alaus. Iš pradžių jo nelabai norėjau. Bet paskui sutikau, nes pamaniau, kad iki kito alaus praeis daug laiko. Kažkodėl šio skrydžio metu jaučiausi šiek tiek išsigandęs.

Blogiausia, kad nebuvo gražios stiuardės! Jokios stiuardės! Tik pusė tuzino vyrų. Žinoma, tai labai nuvylė.

Pastebėjau, kad apsauga yra nepakankama, ir supratau, kad galėčiau įsiveržti į pilotų kabiną ir įveikti pilotą. Akimirka mane apėmė pagunda. Toks incidentas lengvai galėtų sukelti tarptautinį incidentą. Tačiau nusprendžiau to nedaryti. Vardinkite tai tuštybe ar egoizmu.

Mano procesas Danijos Aukščiausiąjame Teisme dėl ekstradicijos

Šio žaidimų šou filmavimo aikštelė yra Danijos atitikmuo JAV Aukščiausiąjam Teismui. Šis teismas turi priimti sprendimą dėl Vokietijos prašymo išduoti JAV

laikraščio leidėją, t. y. mane.

"Prokuroras" pasisako už ekstradiciją. Jis tvirtina, kad minėtame laikraštyje kartais pasirodo medžiagos, pažeidžiančios šios šalies įstatymus.

Gynyba pateikia šiuos argumentus:

Pirma, abejotina, ar kas nors laikraštyje iš tikrųjų pažeidžia Danijos įstatymus. Net jei taip ir būtų, tai nėra svarbu, nes laikraštis leidžiamas JAV. Pagal JAV įstatymus jis yra visiškai teisėtas ir aiškiai saugomas Pirmosios pataisos.

Antra, nacionalinė teisė draudžia ekstradiciją, jei bausmė paskirties šalyje yra daug griežtesnė nei šioje šalyje. Danijoje už tokio pobūdžio "nusikaltimą" paprastai baudžiama tik bauda. Ilgiausia kada nors paskirta laisvės atėmimo bausmė buvo du mėnesiai. Tačiau Vokietijoje - penkeri metai!

Trečia, nacionalinė ir tarptautinė teisė draudžia ekstradiciją politinėse bylose. Yra precedentinis atvejis. Vyras, kaltinamas dalyvavimu Egipto prezidento Anvaro Sadato nužudyme, NEBUVO išduotas. Danijos Aukščiausiasis Teismas atmetė ekstradicijos prašymą, motyvuodamas tuo, kad byla buvo "politinė". Šiandien Danijos Aukščiausiajame Teisme nagrinėjama byla yra labai aiškiai politinė. Todėl ekstradicijos prašymas turi būti atmestas.

Kas laimi?

Danijos Aukščiausiasis Teismas priėmė palankų sprendimą dėl ekstradicijos! Jis teigia, kad byla "nėra politinė"!

Pagrindinė Danijos žiniasklaida apgailestauja dėl šios parodijos. Tai išduoda šalies pažeidžiamumą užsienio vyriausybių spaudimui.

Kodėl taip atsitinka?

Danija patiria didelį Vokietijos spaudimą. JAV vyriausybė nedaro NIEKO, kad atsvertų šį spaudimą. Atvirkščiai, JAV vyriausybės pareigūnas viešai išreiškia JAV neutralumą! Tai aiškus signalas, kad JAV neprieštaruoja šio JAV laikraščio leidėjo ekstradicijai. Taigi Aukščiausiasis Teismas pasiduoda ir priima politinį sprendimą.

Tai labai pavojingas precedentas! Tai grėsmė VISIEMS amerikiečiams!

Įkalinimas Vokietijoje

Buvau toks populiarus, kad visi vietiniai viešbučiai norėjo mane priimti į svečius! 1995-1999 m. valstybės apmokamas atostogas praleidau keturiose skirtingose įstaigose.

Viešbutis #1A - požemiai Hamburgas 1995 m.

Kai nusileido mano privatus lėktuvas, mane sužavėjo priėmimas. Kelios

transporto priemonės laukė, kad palydėtų mane į naująją gyvenamąją vietą. Keliavau šarvuotu limuzinu. Tarp saugumo priemonių buvo ir apyrankės. Tik man. Buvau sujaudintas, nors jos nebuvo visai stilingos ir atrodė pernelyg aptemptos.

Kitas viešbutis, priešingai, nuvyłė. Jis buvo tamsus ir niūrus. Laimei, jame apsisistojau tik maždaug vienai dienai. Vėliau sužinojau, kad mano geras bendražygis Christianas Worchas prieš kelerius metus taip pat buvo ten apsisistojęs. Mano draugų rate buvo juokaujama, kad jei visi susiburtume ir palygintume užrašus, tikriausiai galėtume parašyti knygą apie *kiekvieną šalies viešbutį*. Netgi jį įvertinti.

Viešbutis #1B - "The Transit Hotel Hamburgas 1995 m.

Nors šis laikinasis arba tranzitinis viešbutis buvo atskiras pastatas, oficialiai jis buvo laikomas to paties viešbučio dalimi. Jis tikrai buvo geresnis už viešbutį Nr. 1A, bet ne toks gražus kaip pirmieji du. Čia gyvenau maždaug mėnesį.

Viešbutis Nr. 2 - Didžiausio saugumo viešbutis Hamburgas

Tai buvo vienas iš įdomesnių viešbučių. Rūsyje esanti dušo patalpa buvo egzekucijos kamera.

Svarbiausia: jame buvo *geriausias maistas* iš visų viešbučių!

Blogi pusė buvo prastas šildymas.

Žinant, kad mėgstu ramybę ir tylą, man buvo suteiktas atskiras kambarys "*Maximum Serenity*" korpuse. Savo kambaryje kasdien praleisdavau 23 valandas skaitydamas, rašydamas ir darydamas pratimus.

Kiekvieną dieną pusė tuzino mūsų, ypatingų šio korpuso svečių, po valandą kartu vaikščiodavome po gražų kiemą. Natūralu, kad greitai tapome bičiuliais. Kai Romoje...

Vienas iš darbuotojų pavadino mus svečių "*crème de la crème*." Mums tai paglostė!

Mano žygių draugai:

* Blacky buvo prieskonių prekiautojas, turintis didelę verslo patirtį Kolumbijoje. Dėl jo pasakojimų Amerikos laukiniai Vakarai atrodė kaip sekmadieninė mokykla. Akivaizdu, kad jis buvo gerai susipažinęs su kelionėmis po Pietų Ameriką. Ne paisant skirtingų produktų linijų, mūsų veikla turėjo daug panašumų. Lyginti

užrašus apie "opoziciją", t. y. "teisėsaugą", buvo labai pamokoma!

* Vienas jaunuolis kolekcionavo retus pašto ženklus. Jo agresyvus įsigijimo būdas vos nenužudė konkurento. Netgi kulka į pakaušį iš tuščio atstumo neužbaigė darbo. Stengdamiesi būti naudingi, vyresni ir išmintingesni svečiai pabrėžė *bent dviejų šovinių* svarbą.

* Vienas kailių prekeivis po savo namu pasistatė savotišką požemį, skirtą tam tikriems "iškrypėliškiems" užsiėmimams. kažkas nutiko baisiai ne taip. Rezultatas - šiurpus radinys rūgšties statinėje.

* Kitas vaikiną buvo buvęs komunistų slaptosios policijos agentas. Jo savižudybės paktas su mergina buvo tik *pusiau* sėkmingas. Ji apalpo jo automobilio bagažinėje. Jis čia.

* Kitas vyresnio amžiaus vyras maloniai priėmė labai turtingą vyrą netikėtų atostogų. Tada jis net pasisiūlė padėti to žmogaus šeimai atsikratyti kai kurių bjaurių dalykų, kurie, kaip plačiai žinoma, yra viso blogio šaltinis.

Bendras mirtinių nesusipratimų skaičius buvo didesnis nei žmonių skaičius mūsų sparne.

Kelių eismo taisyklių pažeidėjai kartais būdavo patalpinami į mūsų sparną. Kartais jie keldavo nerimą dėl savo kompanijos. Vienas darbuotojas juokdamasis paminėjo, kad nerimauja ir jo paties žmona. Iš tikrųjų ji buvo visiškai saugi. Skirtingai nuo bendrosios populiacijos chuliganų, mūsų elitinė grupė buvo protinga ir racionali. Be to, žudyti be rimtos priežasties ir nemandagu, ir blogas verslas!

Mūsų maisto padavėjas gyveno mūsų sparne, bet su mumis nei vaikščiojo, nei prausėsi. Didžiąją savo gyvenimo dalį jis praleido viešbučiuose. Viena pertrauka tarp viešbučių viešnagių truko tik vieną dieną. Jį pasiėmusi pikta moteris, matyt, bandė prievarta jį apsikabinti! Ji apalpo ežere, o jis apalpo grįžęs į viešbutį.

Vieną dieną "prokuroro padėjėjas" ir jo padėjėjas netikėtai apsilankė mano kambaryje. Jis pasakė, kad ieško laiško. Prisiminė, kad matė jį anksčiau, bet jis kažkaip praslydo pro cenzorių. (Jam nepavyko jo rasti. Vėliau aš jį radau ir sunaikinau.)

Kol jie ieškojo mano gausios korespondencijos, svarsčiau, ar nevertėtų priešais duris užtempti lovą ir taip mus tris užrakinti savo kambaryje. Tada ketinau jam pasakyti: *Pirmiausia jūs apkaltinote mane, kad esu teroristas." Tada kvailai leidai sau patekti į šią keblią padėtį! Aš galiu lengvai padėti tau įrodyti savo teroristinį teiginį... nužudydamas jus abu čia ir dabar!* - Žinoma, iš tikrųjų to nedariau!

Praleidęs šioje atpalaiduojančioje aplinkoje tik vienerius metus, nusivyliau sužinojęs, kad netrukus turėsiu išvykti. Kiti svečiai mane paguodė.

Viešbutis #3 - Prabangus viešbutis Hamburgas 1996-1997 m.

Tai buvo vienas gražiausių viešbučių! Jame net buvo gražių freskų iš senų gerų laikų! Šildymas taip pat buvo modernus, nors pats pastatas buvo senas. Buvau antrame aukšte, todėl atsivėrė gražus vaizdas į šalį. Netgi vėjo malūnas!

Teritorija turėjo istorinę reikšmę. Pro savo langą mačiau paskutinius išlikusius senosios koncentracijos stovyklos pastatus. Per Antrąją pasaulinį karą ir po jo ją naudojo *abi pusės*. Žinoma, ne tuo pačiu metu. Bent jau ne tuo pačiu *pajėgumu*. Jie *pakaitomis* vaidino *svečius* ir *šeimininkus*. Mano draugo tėvas buvo svečias.

Sporto salė buvo ypač maloni. Turiu prisipažinti, kad kartais buvau šiek tiek išdykęs. Pavyzdžiui, paklausdavau kito vaikiną, ar galėčiau pažiūrėti, ar galiu pakelti tuos pačius svorius. Tada tai darydavau viena ranka ir vaidindavau nusivylusį, koks silpnas tapau senatvėje. Kartą jaunuolis susidomėjo ir veltui pabandė pakelti tą patį svorį DVIEJOMIS rankomis. Šiaip ar taip, vienas iš mano svorių kilnojimo bičiulių vėliau pasirodė ir kitame viešbutyje.

Kai maksimalūs svorių kilnojimo treniruoklių nustatymai man buvo per maži, tiesiog perėjau prie vieno pratimo atlikimo tik viena ranka arba tik viena koja. Iki to laiko jau buvau sulaužęs vieną treniruoklį ir sulankstęs plieninį strypą kitame.

Kiti svečiai buvo puikūs vaikinai. Nė vienas iš jų niekada manęs nesmerkė.

Pirmą kartą po kelių mėnesių mano kambaryje buvo ir geras veidrodis, ir gera šviesa virš jo. Kai pirmą kartą į jį pažvelgiau, nustebau išvydęs į mane žvelgiantį seną bjaurų senį. Akivaizdu, kad sienoje buvo skylė. Žiūrėjau į kažką kitame kambaryje. Visa tai buvo pokštas!

Vienas iš svečių dirbo maisto padavėju. Jis sakė, kad tai puiki vieta labai pigiai įsigyti brangių laikrodžių. Matyt, kai kurie nauji svečiai desperatiškai ieškojo vaistų.

Praėjus keliems mėnesiams išgirdau, kad būsiu perkeltas į kitą viešbutį. Nenorėjau iš čia išvykti. Bet ką galiu pasakyti. Tai tik dalis populiarumo naštos.

Viešbutis #4 - Mano namai toli nuo namų Hamburgas 1997-1999 m.

Pirmieji du mėnesiai šiame viešbutyje mane *labai nuvylė*! Dideliame kareivinių

stiliaus kambaryje, pilname triukšmo, dūmų ir blogiausių dalykų, buvo pakenkta mano sveikatai.

Vyresnio lygio darbuotojas man pašnibždėjo, kad viešbučio vadovas nebuvo didelis mano gerbėjas. Spėju, kad jis tiesiog buvo nepatenkintas ilgu laukimu ir išliejo tai ant manęs.

Kai buvau kareivinėse, vienas spalvingas kambario draugas papasakojo tokį nutikimą:

Žinojau, kad šis kvailys mane išdavė, todėl nusprendžiau atkeršyti. Įėjau į barą su automatiniu pistoletu. Nusitaikiau jam į kelį ir iššaudžiau visą apkabą. Tada įsidėjau dar vieną apkabą ir iššoviau į kitą kelį. Tada padėjau pistoletą ant stalo, atsisėdau ir laukiau policijos. Mano advokatas nurodė, kad akivaizdžiai taikiau į jo kojas, todėl tai nebuvo pasikėsinimas nužudyti. Didžiausia bausmė buvo ketveri metai. Aš gavau DVI.

Tuo metu, kai išgirdau šiuos žodžius, buvau nuteistas ketverių metų laisvės atėmimo bausme už laikraščio leidybą! Amerikoje!

Šiek tiek nuoširdžiai pasikalbėjau su vidutinio lygio vadybininku, atsakingu už mano sparną. Kai jam pranešiau, kad ketinu *apie jį ir jo kolegas vardu ir pavarde pranešti savo draugams*, jis išbalė! Tikėjausi atsakomųjų veiksmų, bet nei tą, nei kitą dieną nieko neįvyko.

Tada į kambarį atėjo viešbučio darbuotojas ir paprašė manęs sekti paskui jį. Mano nuostabai, jis nusivedė mane į kitą viešbučio sparną. Įėjęs į to korpuso vadovo kabinetą, jis man pasakė: *Jis pasakė: Jūs esate perkeliamas į mano sparną. Viską, ko tik paprašysite ir ką turėsiu galią suteikti, padarysiu!*

Koks vaikinai!

Gyvenimas šiame sparne buvo nepalyginamai geresnis nei tame barake!

Kol ten buvau, Vokietijos televizija net filmavo detektyvinės laidos sceną šiame sparne.

Vėliau buvau perkeltas į naujai pastatytą priestatą su visiškai naujomis švariomis patalpomis. Pavasarį kada nors galėjau pamatyti, kaip žydi mažas medelis privačiame kiemelyje tiesiai už mano lango. Be to, vis dar turėjau tą patį malonų vaikiną - skyriaus vedėją.

Per visas atostogas susirašinėju su gero linkinčiais žmonėmis iš viso pasaulio. Savo dėkingumą parodžiau siųsdama savo (skoningas) nuogo kūdikio nuotraukas visoms savo susirašinėjimo draugėms. Po savo vardu ir pavarde vietoj įprasto "politinis kalinys" rašiau "sekso simbolis ir biurokratas".

Vieną dieną vyresnysis vadovas staiga pagrasino imtis oficialių veiksmų prieš mane. Kodėl? Todėl, kad laiške vienam iš savo advokatų save pavadinau "politiniu kaliniu". Jis tvirtino, kad režimas neturi politinių kalinių, todėl šis teiginys buvo *šmeižtas!*

Buvo pasiektas kompromisas. Jis liko mano *leidinių*, kuriuos *visada konfiskuodavo*, cenzoriumi. Tačiau mano malonasis sparno vadovas tapo mano *korespondencijos*, kurios jis *niekada nekonfiskuodavo*, cenzoriumi.

Beje, vienas iš leidinių buvo iš pagalbos kaliniams grupės. Tą pačią pagalbos kaliniams grupę, kuri išgyveno Šaltąjį karą, vėliau, žlugus komunizmui, *demokratinis* režimas uždraudė!

Viešbutyje mane aplankė daug draugų ir simpatikų. Netgi į pensiją išėjęs policijos kapitonas!

Žinoma, mano mėgstamiausios buvo patrauklios merginos. Kartą su manimi sėdėjo TREČIOS. Jų vardai buvo Lisa, Uschi ir Bärbel. Kiti svečiai lankytojų kambaryje pavydėjo. Tai tikrai puikiai veikė mano ego.

Kai tik pasitaikydavo proga pabučiuoti į čekį, kartais suvaidindavau kvailį ir pabučiuodavau jauną merginą į lūpas. (Be liežuvio! Jokio glamonėjimo! Nenorėjau bandyti laimės.) Be to, šios jaunos merginos buvo pakankamai malonios, kad aplankyti mane ir pakelti nuotaiką. Nenorėjau jų žiauriai ir neįprastai bausti.) Ji šiek tiek sutriktų, bet nieko nesakytų. Kartais buvimas senuku gali turėti savų privalumų.

Man taip pat buvo labai malonu pagaliau susitikti su Christa. Ši gera Kühnen draugė taip pat atliko pagrindinį vaidmenį nacionalistinėje pagalbos kaliniams organizacijoje.

Čia nesinaudojau treniruoklių sale. Tačiau pratimus dariau savo kambaryje. Mano kasdienė rutina apėmė vieną 150 atsispaudimų seriją, 1 100 atsispaudimų ir 2 500 gilių kelių lenkimų.

Vėliau, įpusėjus penktajam dešimtmečiui, pasiekiau aukščiausią tašką, kasdienatlikdamas po 300 atsispaudimų per *vieną seriją*. Svarsčių kilnojimą nutraukiau jau įpusėjus penkiasdešimtmečiui. Galėjau ištiesti 150 svarų.

Taip pat atsistodavau ant pirštų galų, ištiesdavau rankas į šalis, horizontaliai prie grindų, ir 14 000 kartų suspausdavau ir atleisdavau kumštį. Vien šis pratimas užtrukdavo 45 minutes. Tai nebuvo problema. Turėjau daugybę laiko. Be to, stiprūs pirštai praverčia artimoje kovoje ir laipiojant.

Be susirašinėjimo ir mankštos, daug laiko praleidau skaitydamas. Daugiausia istoriją ir teorinę fiziką neprofesionalams. Mane žavėjo mikrokosmosas ir makrokosmosas. Vienas galvosūkis, kurį sprendžiau, buvo atomų skaičius žinomoje visatoje. Kai tik kokioje nors knygoje aptikdavau potencialiai naudingų skaičių, juos įsimindavau. Visus matematinius veiksmus atlikdavau mintyse, kad nebūtų pernelyg lengva. Galiausiai gavau skaičių 10 iki 70th galybės.

Dar viena problema, kuri mane suintrigavo, buvo galimybė, kad kitose planetose egzistuoja protinga gyvybė. Ir, dar svarbiau, tikimybė, kad su jomis pavyks užmegzti prasmingą kontaktą.

Juk kokia protinga ir sveika gyvybės forma norėtų turėti ką nors bendra su žmonėmis? Jei būčiau jų vietoje, tikrai nenorėčiau. O JŪS?

Žinoma, tęsiau kitus kasdienius "proto pratimus". Lengva kam nors atimti tavo *fizinį* turtą, bet sunkiau pavogti tai, ką *turi galvoje*. (Man pavyko kelis mėnesius paslėpti šiek tiek valiutos.)

Deja, šis rojus žemėje truko neilgai!

Jaunystėje abu su vienu iš brolių netyčia apsinuodijome. Jis gulėjo reanimacijoje. Nors jis išgyveno, jam buvo pasakyta, kad ilgalaikis poveikis vieną dieną vis tiek gali jį nužudyti. Taip ir nutiko, kai jis buvo vidutinio amžiaus. Mano atvejis buvo ne toks sunkus. Tačiau, kai sulaukiau *tokio pat amžiaus*, kaip ir jis *mirties metu*, man staiga ėmė *ryškiai* pasireikšti *tie patys simptomai*!

Bijojau dėl savo gyvybės!

Galiausiai buvau nuvežtas į ligoninę atlikti tyrimų. Kai buvo gauti rezultatai, apsilankiau pas viešbučio gydytoją, kad išgirsčiau nuosprendį. Ji ilgai žiūrėjo į ataskaitas. Tyloje. Labai rimtu veidu. Tada ji man pasakė du dalykus:

Pirmiausia viskas buvo *gerai*.

Antra, ji *oficialiai rekomendavo mane paleisti anksčiau laiko dėl medicininių priežasčių*.

Hmh...

Tačiau viešbučio administracija maloniai *leido* man apsistoti. Netgi *primygtinai* reikalavo. Juk man dar buvo skolingi daugiau nei metus atostogų.

Bet kokių atveju pagalvojau, kad tai gali būti *vienintelės* atostogos, kurios *niekada nesibaigia*. Todėl pasielgiau vienintelį logišką dalyką tokiomis aplinkybėmis:

Parašiau paskutinius atsisveikinimo laiškus savo artimiesiems...

Tačiau gyvybė ar mirtis nebuvo mano didžiausias rūpestis. Žinojau, kad jei mirsiu vyriausybės valdomame viešbutyje, mano kolegos disidentai niekada nepatikės, kad tai nebuvo *žmogžudystė*. Tai galėjo sukelti eskalaciją ir tikrą terorizmą. To aš mažiausiai norėjau!

Žinoma, prisiminiau ir tokį pokalbį, kurį turėjau dar tada, kai tebebuvau viešbučio Nr. 4 didžiausios ramybės sparne.

Jūs nepalikssite Vokietijos gyvi!
Sie werden Deutschland nicht lebend verlassen!

Jis stovi tiesiai priešais mane. Žvelgia man į akis. Akimirka tyrinėju ką tik šiuos žodžius pasakiusio vyro veidą. Mano paieškos, ieškant kokios nors paslėptos prasmės užuominos, yra bergždžios.

Atrodo, kad jis nusiteikęs rimtai!

Būtų garbė, jei man būtų leista mirti už fiurerio darbą! iššaukiančiai šūkteliu

atgal. (*Es wäre eine Ehre für das Werk des Führers sterben zu dürfen!*)

Dabar jis akivaizdžiai nustebeš.

Tikrai? (Wirklich?)

Natūralu! (Natürlich!)

Jis atrodo nusivylęs. Tada apsisuka ir išeina iš kambario.

Svarstau du klausimus:

Pirma: Ar jis iš tiesų kalbėjo rimtai? Ar tiesiog geras aktorius?

Antra: jei ir kai susidursiu su savo egzekutoriais ir žinosiu, kad iki mirties liko tik kelios sekundės, kokie turėtų būti mano *paskutiniai žodžiai*?

Visi kada nors turime mirti. Noriu mirti gerai. Noriu, kad mano mirtis ką nors reikštų. Tikiuosi, kad net kažką pasieksiu. Kai prisijungsiu prie savo protėvių, noriu, kad galėčiau iškelti galvą ir pažvelgti jiems į akis.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Number 106 Erstausgabe 1975 26. April 2017 4.20€

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist der nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der hochsteigend. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Lebensziele von Wissenschaft, Vererbung, Vererbung und Vererbung haben nicht zugenommen, das Leben der gesamten Welt unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.
Alle Nationalsozialisten sind sonstiger arbeitsfähiger Völker- und Rassenbewusstsein schon Schüler an Schüler zu Kampf um die Erfüllung unserer weisen Führer.
Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist keine auch viel größer als in der Vergangenheit.
Der wissenschaftliche Kampf ist also dabei, das Volkstum – gegen alle weissen Völker (?) – zu beugen, seine Mittel und Einrichtungen, Überlebendigkeit und Fortentwicklung.
Ob "Hegel" oder "Hitler", ob im Weltkrieg oder im Stromkampf, ob auf Propagandaplakat, handlich oder auf einem Schilderfeld anderer Art: Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujienų biuletenis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekinė ataskaita
Interviu su Molly
Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyvėja ir susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų povykį politikai.

Molly: Daugiasia demesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningboiscent.com/truth.htm). Dabar jau turu 21 puslapį, o dar tiek daug turu padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie vieną dalyką, o randi dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jautiu tarsi archeologas, atkasinantis palaidotą praeitį. Praeitį, kurios Jie ne-norėtų iškelti į dienos šviesą. Už informacijos ir nuotraukų atgildų vėl galime padėkoti internetui. Metams bėgant iš įvairių žemės kampečių į paviršių iškilo itin retų slasčių. Dabnai atrodo, kad tai

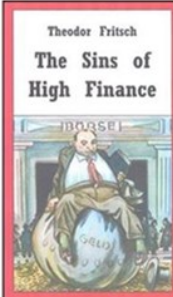
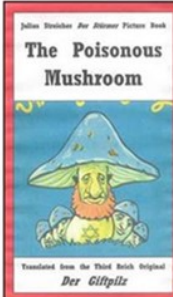

the NEW ORDER
Number 179 (135) Founded 1975 April 26, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White immigration, culture distortion, and neo-racism.
Whether "Hegel" or "Hitler", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!
Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų
Šimtai knygų daugeliu kalbų
Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!